

היכרות קרובה עם כחותיה הבלתי־מוגבלים של הנשמה

ענינו של ראש חודש (השייך למציאות העולם).

* * *

אותיות ט"ז. הנקודה העיקרית, משיח.

עבודה זו שעליה דובר עד כעת, עבודה שלמעלה ממדידה והגבלה עם כחותיה הבלתי מוגבלים של הנשמה, שייכת לאמיתתה רק בתקופת הגאולה השלימה, אז תתגלה בכל יהודי בחינת היחידה הבלתי מוגבלת.

לכן עבודה זו שייכת דוקא לתקופתנו, שנה זו תנש"א הקשורה לגילוי נפלאות הגאולה, וכפי שאפשר למצוא את הקשר לגאולה בכל פרטי יום זה, קביעותו בשבוע, בימי החודש, פרשת השבוע, ההפטרות וכו'. כל חשבון זה רק מעורר אצלנו את הזעקה 'עד מתי!'

אות יא. הוראה למעשה.

לפרסם על העבודה המיוחדת החדורה ברוחה של הגאולה, ובפשטות, להכריז ולפרסם שהגאולה באה מיד ממש.

אות יב. יהי רצון.

לחודי

תשובות - בדרך אפשר - לגליון קודם, פרשת עקב:

תרופת הפלא - הסגולה להירפא מעוררן

לימוד מספר התניא בכתב ברייל ("ע"י הלימוד בספר התניא הנ"ל ע"י הזקוקים לזה עתה - ירפא אותם הקב"ה מזה תיכף ומיד").

נותנים לנו רמז

הסיבה להדגשה (באות י"ב) "אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקין בבנין הבית", ובפרט שהבית כבר עומד ובנוי למעלה, וצריך רק לרדת למטה". אולי בהתאם לתוכן הכללי של השיחה בחיבור המשכה והעלאה, המתקשר גם (באות י"א) לבית השלישי שיכלול בתוכו שני המעלות. מדגיש כאן שגם בלימוד הלכות בית הבחירה ישנם שני הענינים, הלימוד על ידי בני ישראל שעל ידי זה נפעלת העלאה - "מעלה אני עליהם", והמשכה - "צריך רק לרדת למטה".

מבנה השיחה:

פתיחה בברכה, ושלוש שאלות (סעיפים א-ד).

אותיות א"ב. שאלת פתיחה.

בחודש אלול מודגשת עבודתו של האדם בכח עצמו מלמטה למעלה, ובפתיחת הפרשה 'ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה', כל מילה רק מדגישה יותר את הכח האלקי הניתן לכל יהודי מלמעלה למטה ללא הבט על עבודתו האישית. כיצד מתאימים שני הענינים?

אותיות ג"ד. המוונת השאלה.

שאלת חכם חצי תשובה. השאלה כבר מכוונת אותנו לתשובה, שעלינו למצוא בעבודת חודש אלול את הפן המתאים לעבודה מלמעלה למטה, עבודה שלמעלה מהגבלות האדם.

ההבנה המיידית יכולה להיות (כפי שמבאר באות ג') שאכן בחודש אלול מלבד העבודה הרגילה מלמטה למעלה, ישנה עבודה נוספת, בדרך של למעלה למטה (כפי שמגדיר זאת בשיחה, שהכנה לשנה הבאה היא בדרך מלמטה למעלה, והחשבון נפש על העבר הוא מלמעלה למטה).

אך זאת בא (באות ד) לשלול הבנה זו, ולהדגיש שעלינו למצוא כיצד העבודה מלמטה עצמה שבחודש אלול, תהיה באופן של פרשת ראה, מלמעלה למטה. לא כשני עבודות נפרדות, אלא כעבודה אחת הכלולה משני הכיוונים.

אותיות ה"ח. תשובה.

אכן, בחודש אלול צריך להיות חיבור שני המעלות יחדיו. עבודת האדם בכח עצמו (עוד לפני הסיוע מלמעלה) שבדרך כלל הינה מוגבלת לפי כחותיו, היא מלכתחילה באופן שלמעלה מכל מזידה והגבלה, כיון שהאדם חדור בהכרה במציאותו האמיתית, חלק אלקה ממעל ממש. עבודה החדורה ברוחה של הגאולה הרמוזה בראשי התיבות של אלול"ל(כמבואר באות ה). זהו גם ענינה של פרשת ראה, שלאור הנ"ל כעת כבר מובן שבאה להדגיש את הכח האלקי האינסופי שישנו בנשמתו של כל יהודי, כהכנה מתאימה לעבודה חסרת ההגבלות של חודש אלול (כמבואר באות ו).

ענין זה מתחדד יותר כשמתבוננים (באות ז) בתוכנו של יום השבת בו חל ראש חודש אלול, המדגיש שיהודי נמצא במצב של שבת למעלה מהעולם, ועובד את עבודתו למעלה מהעולם. ומודגש עוד יותר (באות ח) לאור העובדה שביום השבת כמעט ולא מזכירים את

נערך - בדרך אפשר - על ידי מערכת
הערות התמימים ואנ"ש בית משיח-770
מופץ על ידי איגוד תלמידי הישיבות 770